

سمانه منصوری

پژوهشگر و تحلیلگر اقتصاد و جامعه آمریکایی
پژوهشگر دانشکده حضرت زینب علیها السلام و همکار در اندیشکده مطالعات آمریکا

فروپاشی

ریزش ابهت ابرقدرتی آمریکا

روایتی از مسابقه جدید برای رهبری اقتصاد آینده جهان

ماسک، لباس محافظ و تب‌سنج به طوری که کادر درمانی مجبور شده‌اند به جای لباس محافظ، کیسه زباله به تن کنند، کمبود یا نبود داروهای اورژانسی حتی در بیمارستان‌های بزرگ، گورهای جمعی بیماران کرونایی و...

حال سؤال مهم این است که چرا آمریکا به عنوان پیشرفته‌ترین کشور دنیا از مقابله با این ویروس، عاجز مانده است؟ چرا با گذشت چند هفته از شیوع و همه‌گیری بیماری در دنیا، نتوانسته است ابتدایی‌ترین شرایط مانند تجهیز مراکز درمانی به ماسک و لباس محافظ را برای مقابله با بیماری فراهم آورد؟ چرا حتی نتوانسته است سیاست‌ها و اقدامات حداقلی - که سایر کشورها برای مهار شیوع این بیماری بکار بسته‌اند - را در ایالت‌های خود اجرایی نماید و هرروز اخبار از وضعیت آشفته و بحرانی‌تر در آمریکا، به‌عنوان ابرقدرت دنیا سخن می‌گویند؟

به‌گونه‌ای که مقامات و مسئولان این شهرها در مدیریت شهر، با مشکلات جدی مواجه شده و کنترل اوضاع را از دست داده‌اند.

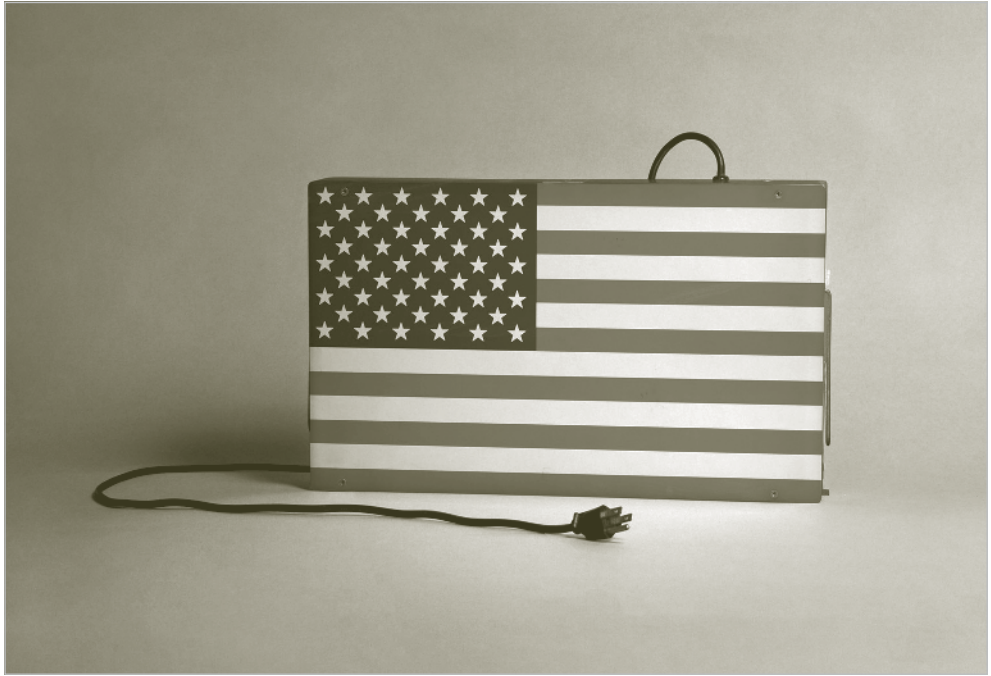
قفسه‌های خالی و نبردهای تن‌به‌تن

پس از شیوع کرونا و ویروس در آمریکا، سرتیتر مهم‌ترین اخبار و گزارش‌هایی که از وضعیت مردم آمریکا در رسانه‌های مختلف به دنیا مخابره شد، عبارت بود از: هجوم مردم به فروشگاه‌ها، قفسه‌های خالی و نزاع تن‌به‌تن مردم برای رفع مایحتاج ضروری خود، ایجاد صف‌های طولانی برای گرفتن غذا، منع پذیرش و مداوای بیماران سرطانی، سندروم داون و معلولان، به دلیل استفاده از تجهیزات و امکانات بیمارستانی برای بیماران با اولویت‌تر، تعطیلی بسیاری از مشاغل و اخراج کارگران حتی با سابقه کاری بالای ۱۵ سال، هجوم مردم به بیمارستان‌ها در شهرهای نیویورک و دیترویت، کمبود شدید محصولات ساده پزشکی از قبیل

قبل از کرونا و ویروس، بحران‌های اجتماعی، فروپاشی خانواده، بدهی‌های سنگین اقتصادی، هرج و مرج‌های سیاسی و...، همه زنگ‌های خطر افول ایالات متحده آمریکا را به صدا درآورده بود اما حالا کووید ۱۹ به همه این بحران‌های همه‌جانبه در جامعه آمریکایی، سرعتی بی‌سابقه بخشیده است.

سی‌ام ژانویه ۲۰۲۰، پرونده اولین بیمار کرونایی در آمریکا تشکیل شد. امروز، نزدیک به سه ماه از ورود ویروس کرونا به این کشور می‌گذرد. طبق آمارهای منتشرشده، در حال حاضر ایالات متحده از نظر تعداد مبتلایان به کرونا، در صدر کشورهای جهان قرار دارد. به نحوی که در این کشور بیش از ۷۴ هزار نفر تاکنون، به این ویروس مبتلا شده و تعداد قربانیان آن از ۱۷۰ هزار نفر گذشته است^۱. شهرهای بزرگ و پرجمعیتی چون نیویورک و واشنگتن، به کانون اصلی این بیماری تبدیل شده‌اند،

۱. مینتی برآمار ۷ مه ۲۰۲۰

فقط به فکر خودت باش!

طبق گزارش مجله اشپیگل در ۴ آوریل ۲۰۲۰، خدمات و مراقبت‌های بهداشتی در آمریکا بسیار گران است و فقط افراد با مشاغل سطح عالی، می‌توانند این خدمات را دریافت کنند. بیمارستان‌های ایالات مختلف آمریکا کاملاً خصوصی اداره می‌شوند، در شرایط بحرانی نیز طبق قانون، فقط به فکر منافع خودت باش هستند و هرکدام سعی می‌کنند منافع و کمبودهای خود را تأمین و تجهیز کنند و از عزم ملی برای رفع مشکلات خبری نیست. حتماً چنین شرایطی برای کسانی که استطاعت مالی استفاده از خدمات بهداشتی را ندارند یا زیر خط فقر

زندگی می‌کنند، بسیار عذاب‌آور خواهد بود. نکته مهم دیگر، وضعیت آشفته اقتصادی است که این روزها در ایالات متحده مشاهده می‌شود. تعطیلی اجباری مشاغل به دلیل سیاست‌های قرنطینه و اخراج گسترده کارگران از کارخانه‌های بزرگ و کوچک، خود به تنهایی بحرانی بزرگ محسوب می‌شود. گورینچاس^۱ در مقاله‌ای با عنوان «مشکل بیماری و رکود را همزمان حل کنید»، منتشر شده در تاریخ ۲۶ مارس ۲۰۲۰ در نشریه فارین افرز می‌نویسد: «وزارت کار گزارش داده است که ۳/۳ میلیون فرد جدید از کارگران برای هفته منتهی به ۲۱

مارس ۲۰۲۰، درخواست کمک داشته‌اند. این تعداد تقریباً ۱۵ برابر بیشتر از درخواست‌ها در یک هفته معمولی است.»

ویرانی کامل در انتظار آمریکا

گنگ به عنوان یکی از قدرتمندترین مردان در صنعت هتلداری آمریکا می‌گوید: در بحران مالی سال ۲۰۰۹، افت ۱۶ درصدی در اقتصاد را تجربه کردیم. در آن زمان، تصور می‌کردیم که عظیم‌ترین بحران اقتصادی را پشت سر گذاشته‌ایم؛ اما امروز، تجارت آمریکا ۹۰ درصد کاهش یافته است و این چیزی نیست جز «ویرانی کامل»! تحمل همه این آشفتگی‌ها زمانی بدتر و

1. Pierre-Olivier Gourinchas

سخت‌تر می‌شود که تولیدکنندگان، مردم و سهام‌داران بزرگ آمریکایی، امیدی برای بهبود اوضاع ندانند زیرا در میان اظهارات سیاست‌مداران و مقامات آمریکایی، سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌های برای بهبود اوضاع مشاهده نمی‌کنند؛ به‌عنوان مثال، حتی بعد از گذشت چند هفته از این وضعیت بحرانی اقتصادی در آمریکا، بسته‌های حمایتی دولتی هنوز وضعیت مشخصی ندارند. شاید به همین دلیل هم است که پیش‌بینی‌های ارائه‌شده از وضعیت آینده آمریکا، بسیار نگران‌کننده است. به‌عنوان مثال در مقاله کولمن و دیگران^۱ - که در نشریه اشپینگل منتشر شده است - گلدمن ساکس، کاهش ۳۴ درصدی در تولید ناخالص داخلی آمریکا را در سه‌ماهه دوم سال جاری پیش‌بینی می‌کند و برای آمریکا، کاهش ۶/۲ درصدی رشد اقتصادی برای سال ۲۰۲۰ را دور از انتظار نمی‌داند؛ اتفاقی که در تاریخ آمریکا بی‌سابقه است.

اظهارات آشفته یک رئیس جمهور

این آشفتگی و هرج‌ومرج در رفتار سیاست‌مداران آمریکایی، وضعیت وخیم‌تری دارد. بیست و ششم ژانویه، ترامپ در سخنرانی خود در مجمع جهانی اقتصاد داووس اعلام کرد: «همه چیز تحت کنترل دولت بوده، خطر ابتلا به عفونت بسیار کم است و

به محض گرم شدن هوا، این ویروس از بین خواهد رفت.» اما اخیراً وی گفت: «من می‌دانستم که این، یک بیماری همه‌گیر است. مدت‌ها قبل از این هم مشخص بود، فقط کافی بود تا به وضعیت کشورهای دیگر نگاه کرد.» اکنون کاملاً مشخص است که اظهارات رئیس‌جمهور چه در توییت‌های صبحگاهی و چه آدرس‌های غلط او در سخنرانی‌های عمومی (نظر اخیر او برای تزریق وایتکس در راستای پیشگیری و درمان ویروس)، همگی فقط و فقط موجب تضعیف اعتماد به نفس عمومی، افزایش سردرگمی، تنش و عدم اطمینان شده است زیرا به‌وضوح، خبر از عدم آمادگی بخش خصوصی و دولتی در آمریکا برای مقابله با بحران ایجاد شده را می‌دهد. کمبل و دوشی^۲ در همین راستا مقاله‌ای با عنوان «مانورهای چین به‌عنوان رقیب ایالات متحده»، در تاریخ ۱۸ مارس ۲۰۲۰ در پایگاه فارین افرز منتشر کرده‌اند که در آن می‌نویسند: «این روزها واکنش‌گتن به ابرقدرتی می‌ماند که در حال شکستی بزرگ در آزمون مقابله با کرونا است. کمترین انتظار و توقع مردم از یک ابرقدرت در این اوضاع بحرانی، ۱. مدیریت داخلی ایالات متحده، ۲. تهیه و توزیع کالاهای عمومی جهانی و ۳. توانایی برای واکنش مناسب در مواجهه با یک بحران جهانی است که تا به امروز، آمریکا در هر سه

این موارد، شکست قطعی داشته است؛ درحالی‌که یکن می‌کوشد تا این خلأها را برای دنیا پر کند. شاید به همین دلیل است که فارین افرز در این مقاله خود از «مسابقه رهبری در قرن بیست و یکم»، سخن به میان می‌آورد.»

موارد ذکر شده تنها بخشی از وضعیت بحرانی این روزهای ایالات متحده آمریکا است؛ وضعیتی که هر روز بر شدت بدتر و وخیم‌تر شدن آن افزوده می‌شود. قبل از کرونا ویروس، بحران‌های اجتماعی، فروپاشی خانواده، بدهی‌های سنگین اقتصادی، هرج‌ومرج‌های سیاسی و...، همگی زنگ‌های خطر افول ایالات متحده آمریکا را به صدا درآورده بودند اما حالا کووید ۱۹، به همه این بحران‌های همه‌جانبه در جامعه آمریکایی، سرعتی بی‌سابقه بخشیده است. با همه این احوال، شاید هنوز نتوان گفت که یک ابرقدرت در جهان، در حال فروپاشی است اما به جرئت می‌توان گفت که امروز، ابهت ابرقدرتی آمریکا در دنیا از بین رفته و نابود شده است.

منابع

1. <https://www.foreignaffairs.com/articles/world/2020-03-26/flatten-curve-infection-and-curve-recession-same-time>
2. <https://www.foreignaffairs.com/articles/china/2020-03-18/coronavirus-could-reshape-global-order>
3. <https://www.spiegel.de/international/world/the-american-patient-how-trump-is-fueling-a-corona-disaster-a-024a5cc9-2c07-419a-a351-67837b47f6bb>

1. Kerstin Kullmann, Guido Mingels, Ralf Neukirch, Philipp Oehmke, René Pfister, Marc Pitke und Michael Sauga

2. Kurt M. Campbell and Rush Doshi